

מנחות עט

משנה.

חוץ לזמנה	חוץ למקומה	נמצאת טריפה	ונמצאת בעלת מום	שלא לשמה
קדש הלחם	לא קדש הלחם	ר' אליעזר קידש	חכמים: לא קדש	לא קדש

מתניתין מני? רבי מאיר דתניא:

	חוץ לזמנה	חוץ למקומה	נמצאת טריפה	ונמצאת בעלת מום	
ר' מאיר	קדש הלחם			לא קדש הלחם	ר' אליעזר חכמים: לא קדש
ר' יהודה	קדש הלחם	ר' אליעזר: קידש	חכמים: לא קדש	לא קדש הלחם	

לפי שיטת ר' יהודה:

רבי אליעזר	רבי יהושע
הואיל וחוץ לזמנו פסול, וחוץ למקומו פסול, מה <u>חוץ לזמנו</u> – קדש, אף חוץ למקומו – קדש.	הואיל וחוץ למקומו פסול, ובעל מום פסול, מה <u>בעל מום</u> – לא קדש, אף חוץ למקומו – לא קדש.
אני דמיתיהו לחוץ לזמנו, ואתה דמיתו לבעל מום, נראה למי דומה – אם דומה לחוץ לזמנו, נדוננו מחוץ לזמנו, אם דומה לבעל מום, נדוננו מבעל מום: התחיל רבי אליעזר לדון: <u>דנין פסול מחשבה מפסול מחשבה</u> , ואין דנין פסול מחשבה מפסול הגוף. <u>ושתק רבי אליעזר</u>	<ul style="list-style-type: none"> • דנין פסול שאין בו כרת, מפסול שאין בו כרת, ואל יוכיח חוץ לזמנו, שפסול שיש בו כרת. • ועוד, נדוננו משלא לשמו, שפסול מחשבה ואין בו כרת.

קושי על שיטת ר' מאיר: ורבי מאיר מאי שנא שחטה ונמצאת טריפה דהוי פסולו קודם שחיטה ומאי שנא שחטה ונמצאת בעלת מום דלא הוי פסולו קודם שחיטה?

תירוץ: בדוקין שבעין ואלביא דר' עקיבא דאמר **אם עלו לא ירדו** קושי: ורבי יהושע?

תירוץ: כי אמר רבי עקיבא **אם עלו לא ירדו** בפסולא דגופיה אבל לקדושי לחם לא

רבה	רבא	
לא תרד	תרד	חטאת ששחטה חוץ למקומה אם עלתה:
כרבי אליעזר	כרבי יהושע	

והדר ביה רבה לגביה דרבא מדהדר ביה רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע

הסבר אחר: ואיכא דאמרי אף על גב דהדר ביה ר' אליעזר לגביה דרבי יהושע רבה לגביה דרבא לא הדר ביה. התם הוא דקאמר ליה נדוננו משלא לשמו אבל הכא אי דינת ליה משלא לשמו אם עלתה לא תרד:

הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול אם יש זבח אחר יקריבו עמו ואם לנו יפסלו בלינה	אמר זעירי אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח	
הסתירה	נפסלו בשחיטה ובכל זאת נתקדשו (כי נפסלים בלינה)	רק מתקדשים בשחיטה (כשרה)
תירוץ	נפסלו בזריקה	

כמאן?

- כרבי דאמר **שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה**
- אפילו תימא ר' אלעזר בר' שמעון הכא במאי עסקינן כגון שקיבל דמן בכוס ונשפך וסבר לה כוותיה דאבוה (ר' שמעון) דאמר **כל העומד לזרוק כזרוק דמי**

ר' חסדא: שמן שהפרישו לשום מנחה זו – פסול לשום מנחה אחרת	אם יש זבח אחר יקרבו עמו	
אי אפשר להעביר למנחה אחרת	אפשר להעביר לקרבן אחר	סתירה
	לב בית דין מתנה עליהם, אם הוצרכו – הוצרכו, ואם לאו – יהו לזבח אחר.	תירוץ – ר' ינאי

קושי 1 על התירוץ של ר' ינאי: אי הכי, שמן נמי?

תירוץ: שמן גופה דמנחה הוא.

קושי 2 על התירוץ של ר' ינאי: וליתנו עליהן דניפקו לחולין?

תירוץ: גזירה שמא יאמרו: מוציאין מכלי שרת לחול.

קושי על התירוץ: השתא נמי, גזירה שמא יאמרו: נסכים שהפרישן לשום זבח זה – כשרין לשום זבח אחר!

תירוץ: התני מתתיה בן יהודה, כגון שהיה זבח זכות באותה שעה.

קושי על התירוץ: אבל אין זבח זבוח באותה שעה, מאי? נפסל בלינה? אדתני

סיפא: אם לנו יפסלו בלינה, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים? שהיה

זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח באותה שעה – לא.

תירוץ: הכי נמי קא אמר: במה דברים אמורים? שהיה זבח זבוח באותה שעה,

אבל אין זבח זבוח באותה שעה – נעשה כמי שנפסלו בלינה, ופסולין.

קושי על ר' שמעון: ומי אית ליה לרבי שמעון לב בית דין מתנה עליהן? והא אמר רב אידי בר אבין,

אמר רב עמרם, אמר רבי יצחק, אמר רבי יוחנן: תמידין שלא הוצרכו לציבור – לדברי רבי שמעון

אין נפדין תמימים, לדברי חכמים נפדין תמימים.

תירוץ: שאני התם, דאית להו תקנתא ברעיה.

